

Sygn. akt II CNP 92/07

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 6 lipca 2007 r.

skargi Przedsiębiorstwa G. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w S. z dnia 14 września 2006 r., sygn. akt [...]

wydanego w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa G. Spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością

przeciwko JS i WS

o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powód – G. Spółka z o.o. domagała się stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z dnia 14 września 2006 r., w którym zmieniony został wyrok Sądu Rejonowego z dnia 4 października 2005 r. Skarżący wskazywał, że wyrok z dnia 14 września 2006 r. naruszył przepisy art. 365 § 1, art. 379 pkt 3 k.p.c., art. 386 § 1 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c., art. 378 § 1 k.p.c. i art. 6 ust. 1, art. 5 ust. 1 pkt 36 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu porządku i czystości w gminach (Dz.U. nr 132, poz. 622 ze zm.). Wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie jest już możliwe z uwagi na brak ustawowych podstaw do wznowienia postępowania i do złożenia skargi kasacyjnej. Dla uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody zaskarżonym orzeczeniem, skarżący zgłosił jako dowód akta sprawy – Sądu Rejonowego w M. i akta ... Sądu Okręgowego w S. Skarżący stwierdza, że w aktach tych znajdują się „dowody powoda i opinie biegłych potwierdzające wysokość wydatkowanych kwot, które stanowią szkodę powoda i obciążają jego budżet” (s. 2 skargi). Szkada powoda polega na pozbawieniu go należnej zapłaty za usługi dokonywane przez powoda na rzecz pozwanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wprawdzie skarżący wskazuje na postać szkody (utrata należnej mu zapłaty) i wiąże jej powstanie z zaskarżonym wyrokiem, ale nie precyzuje jednak ani jej rozmiaru ani sposobu jej wyliczenia. Odsyła tylko ogólnie w tym zakresie do odpowiednich akt sądowych, nawet bez wskazania tego, jakie dokumenty mogłyby w tym zakresie wchodzić w rachubę. Tym samym nie można przyjąć, że został spełniony wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody w rozumieniu art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Istniały zatem podstawy do odrzucenia wniesionej skargi (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).